

[J. O. Krag.]

og jeg har det ikke noget fremmed sted fra. Jeg kan huske, at statsministeren i sin tid, efter at vore veje skiltes, brugte det om sit eget parti. Jeg kan huske, han sagde: det radikale venstre trænger til at komme i opposition. Det radikale venstre behøvede altså halvanden periode for at vinde kræfter til at gå ind i regeringen; så er det ikke så urimeligt, at jeg mener, socialdemokratiet kun behøver én. Hvad de radikale kan gøre på halvanden periode, det må vi bestemt i socialdemokratiet kunne gøre på én periode.

Jeg forstår, at statsministeren funderer over, hvordan kommende regeringsforhandlinger skal gå, og det er jo meget rimeligt at tænke over det i god tid. Man ved heller aldrig, hvor lang tid der er tilbage. Statsministeren forbereder mig på, at mindst ét af de nuværende regeringspartier må deltage i sådanne regeringsforhandlinger sammen med socialdemokratiet, og det lyder jo meget rimeligt. Så får vi jo se, hvilket det bliver. Det kan vi med spænding iagttage og overveje hver for sig.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen): Hr. Lysholt Hansen stillede mig et direkte spørgsmål, som jeg gerne vil besvare, vedrørende likviditeten fremover. Det er jo Nationalbankens opgave at regulere likviditeten i samfundet under hensyn til de samfundsøkonomiske muligheder, der foreligger til enhver tid. Jeg tror, at disse muligheder bliver anderledes og større i 1970, end de har været i 1969, og derfor er der ikke nogen modsætning imellem, at finansministeren for nogle måneder siden har udtalt, at i den nuværende situation kunne Nationalbanken ikke udvide likviditeten, og dette, at der i 1970 vil åbne sig muligheder for, at den kan gøre det.

Hvad fremgangsmåden angår rent teknisk, så er det jo Nationalbankens sag. Når jeg gjorde min bemærkning derom, var det, fordi Nationalbanken på det sidste har trukket sig ud af selve det åbne børsmarked. Men hvilken metode man end i fremtiden vil anvende, vil det hver måned fremgå af Nationalbankens balance, hvor meget man har købt eller solgt, så det kan offentligheden altid følge, nøjagtig som den kan det nu.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det glæder mig, at statsministeren er kommet til det resultat, at navnlig aviser på regeringssiden har været mere end lovlig optimistiske med hensyn til deres udlægninger af kommunikøet fra Haag, som de samme aviser omhyggeligt undertrykte ordlyden af. Ordlyden måtte deres læsere ikke kende.

Statsministeren siger, at der er ikke én avis, der er talerør for regeringen i alle situationer. Nej, når man tænker på, hvad regeringen har foretaget sig og foretager sig, så kan man da nok begribe, at adskillige af regeringsaviserne må kritisere regeringen og gøre opmærksom på, at det var ikke just det, man havde ventet sig af den.

Men det, det drejer sig om, er, at i hvert fald i udlandet opfatter man regeringspressen i Danmark som i nogen grad udtryk for regeringens mening og regeringens politik. Og når næsten hele regeringspressen enstemmigt fortæller, ikke alene at nu er motorvejen til fællesmarkedet åbnet, men at det udelukkende er for at føre Norden ind i fællesmarkedet, at vi fører de nordiske forhandlinger, så må det virke i de andre nordiske lande. Det er det, jeg har villet sige til statsministeren.

Statsministeren siger nu, at han tror ikke, disse ledende artikler i regeringspressen har påvirket udlandet. Så tror statsministeren fejl. Det er givet, at den slags virker. Jeg forlanger ikke, at ministeren — i hvert fald ikke stærkere, end han har gjort det her — skal korrekte regeringspressen. Men jeg forlanger, at statsministeren skal være klar over, hvilken virkning en sådan presse-kampagne kan få på de regeringer, vi forhandler med. Hvis statsministeren er opmærksom på det og tager hensyn til det, så vil han bedre kunne føre de samtaler og de forhandlinger, der nu engang skal føres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.